

raadigt over, hvorledes vi skulle indrette Brandvæsenet. Det kan Regjeringen naturligvis paa ingen Maade gaa ind paa og allermindst efter de Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Landsthingsmand saavel ved første Behandling som i Dag, ifølge hvilke det Hele egentlig skulde være Brandassuranceselskabernes Sag. Man tænke sig, at det ærede Medlem i saa Henseende kunde faae Forsens Byraad paa sin Side og saa afflaffede alle Byens Sprøtter! Det vilde dog ikke være saa ganske heldigt. Hvad de subsidiaire Underændringsforslag angaar, kan der ikke være Noget i Veien for at tiltræde dem og saa stemme mod selve Forslaget, saaledes som jeg og Udvalget anbefale. — Med Hensyn til den høitærede Ministers Uttringer om Udvalgets Forslag under Nr. 1, at han ikke vil modsætte sig det, skjøndt det var ønskeligt, at Bestemmelsen kunde staa der, skal jeg bemærke, at Udvalgets Tænke er den, at Forskriften, da det allerede staaar i selve Loven, hvor Enhver kan læse den, er overflødig i Vedtagten, og jeg maa saa meget mere anbefale at vedtage Forslaget, som der er indløbet en Redaktionsfeil i selve Lovforslaget, hvor der staaar en anden Paragraf, end der skulde staa.

Jessen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men kun gjøre min ærede Kollega opmærksom paa, at naar han sagde, at mine Betragtninger ved første Behandling skulde være skjære, saa kommer det, hvorvidt en Gjenstand er skjær eller ei, altid an paa, paa hvilket Standpunkt man staaar. Staaar man selv paa et skjært Standpunkt, vil altid den Gjenstand, man ser, synes at være skjær, uagtet den i Virkeligheden kan være meget lige. Med Hensyn til hans Betragtning af Kommunalvæsenet fristes jeg næsten til at sige, at det maa gaa med det som med Udebrandene i den ærede Ordførers By. Det findes ikke, men jeg vil tro og haabe, at vi i andre Retninger maa kunne blive langt mere enige, end vi ere med Hensyn til Betragtningen af Kommunernes Frihed og Selvstyrelse. Jeg beklager i høieste Grad, at der blandt Kjøbstædernes Repræsentanter er saa ganske forskelligt Syn paa Sagen, som der er, hvad Kommunernes Frihed og Selvstændighed angaar. Det er Grunden til, at vi ikke paa nogen Maade have kunnet opnaa paa mange Punkter, hvad der var vigtigt at opnaa.

Justitsministeren: Jeg havde ikke troet, at jeg havde havt nødig at tage Ordet, og navnlig havde jeg ikke anset det for nødvendigt at svare det ærede Medlem paa, hvad han ansøgte mod mine første Udtalelser; men hans Slutningsbemærkning gjør det til Pligt for mig at fremkomme med en Indsigelse. Bemærkningen var ganske vist ikke rettet til Justitsministeren, men han kan dog ikke undlade at tage sig Noget af den, thi var den grundet, var der heller ikke fra Su-

stitsministerens Side taget tilbørligt Hensyn til Kommunernes Frihed og Selvstyrelse, og var den rigtig, vilde den forsaavidt gaa mig dybere til Hjerte, som jeg ikke kan Andet end med en vis Tilfredsstillelse se tilbage paa en Fortid, hvor jeg i en anden Egenkab har havt nogen Andel i Tilblivelsen af den Kjøbstadkommunallov, hvorpaa det ærede Medlem støtter sig saa meget; men som jeg har tilladt mig at sige før, jeg tror, hans Opfattelse af disse Spørgsmaal beror paa en Misforstaaelse. Jeg skal ikke komme tilbage til det ærede Medlems Forslag, som han har taget tilbage, men hvad jeg har at sige, kan jeg knytte til det Forslag, der endnu foreligger til Afstemning, nemlig Forslaget under Nr. 4 til § 1. Jeg vil da bemærke, at selvsølgelig er Regjeringens Myndighed overfor Kommunerne betinget af, at Regjeringen staaar paa Lovens Grund, og jeg kan umulig tænke mig, at jeg skulde kunne have sagt Noget, der kunde misforstaaes paa den Maade, at jeg skulde mene, at Regjeringen vilkaarlig skulde kunne gjøre sin Myndighed gjældende overfor Kommunerne; men hvad det Omraade angaar, hvormed vi her beskæftige os, træffer det sig saa heldig, at der, som jeg tror, ikke kan være nogen Tvivl om, at det er et Omraade, hvor Statsmagten har hovedet sin Berettigelse overfor Kommunerne og virkelig er i Besiddelse af Myndighed overfor dem. Det kan derfor heller ikke være tvivlsomt, at Forslaget, hvad der ogsaa er udtalt i Motiverne, gaar ud paa at give Kommunerne større Indflydelse paa disse Anliggender, end de hidtil have havt. Jeg antager ikke, at Nogen vil benegte, at saaledes som Retshforholdet er for Dieblisset, er det bestemt i Love og andre Forskrifter, udgaede fra Regjeringen, hvilke Brandredskaber der skal være i Kjøbstæderne, hvorledes Sprøtte og Slukningsvæsenet skal være ordnet osv., og i det Dieblis, det ærede Medlem faar sat igjennem, hvad han ønsker, vil Sagen stille sig saaledes, at man paa dette Omraade vil vedblive at have det som nu. Naar det ærede Medlem foreslaar, at Appellen fra Amtmanden til Justitsministeriet skal falde bort, saaledes at, naar Byraad og Amtmand ikke kunne blive enige, skal man blive staaende ved de gjældende Love og Reglementer, saa vil jeg i den Anledning gjøre opmærksom paa, at jeg i Realiteten slet ikke har nogen Frygt for i saa Henseende at følge det ærede Medlem; thi jeg er temmelig sikker paa, at det faktisk vil stille sig saaledes, at naar Byraad og Amtmand ikke kunne blive enige, navnlig fordi Amtet fordrer, at Byen skal gaa videre med Hensyn til Udgifter til nye Indretninger, end Byen anser for overkommelig, vil enhver Justitsminister, ikke blot den nuværende, være tilbøielig til at give Byraadet Medhold; men for Principets Skyld maa jeg være imod det ærede Medlems Forslag under Nr. 4. Jeg har gjort opmærksom paa, at for Dieblisset har Statsmagten Mynd-